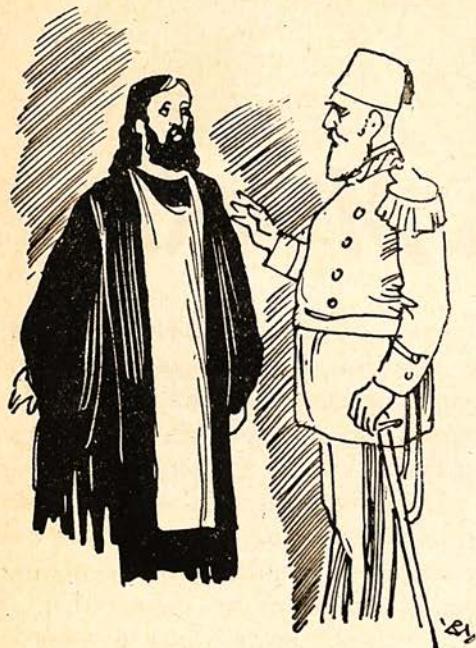

та затова седнахъ отгоре!... Слушай сега: Искамъ, още щомъ излѣ-

зе войската отъ Вратца, това оръжие да бѫде хвърлено тамъ, откѫдето никой не може да си послужи съ него... Разбра ли ме?

Той тръгна да си ходи, ала при вратата се поспрѣ за малко и съ пръстъ повика слисания свещеникъ.

— Това го направихъ за баща ти. Едно време обичахъ да ходя на ловъ изъ Балкана... Въ една зимна виелица бѣхъ загубилъ пѫтъ и навѣрно щѣхъ да загина нѣкѫде затрупанъ отъ прѣспа... Тогава ме срещна баща ти. Той ме подкрепи, доведе ме у васъ — ти бѣше още пеленаче — и ме прие като гостъ. За неговата човѣщина и азъ съ човѣщина ти отговорихъ днесъ. Казвамъ ти го и искамъ на часа да го забравишъ...

Змей Горянинъ

ВЪЗРОЖДЕНЦИ

Петвѣковно двойно робство,
черни мжки и тегла —
българскиятъ родъ остана
здравъ за вѣчни времена!

Всрѣдъ тѣмата буйно пламна
възрожденската искра,
и народътъ се надигна —
почна славната борба!

Левски, Ботевъ, Караджата —
скжпи, свѣти имена, —
тѣ загинаха въ борбата
за народна свобода!...

— Възрожденци многобройни,
вий умрѣхте зарадъ насъ,
вамъ, учители достойни,
пѣемъ химни въвъ захласъ!

Днесъ народътъ ви почита,
помни вашите дѣла!
Славата ви да преbjде
вредъ надъ родната земя!

Вас. П. Нешевъ